

Neskrotné jazero

V jeden horúci letný deň sa medveď Bufi, veľmi priateľský, ale trochu plachý, vybral na prechádzku okolo Vinianskeho jazera. Pôvodne mal chuť si zaplávať, no teraz mu hlavou neprestajne víri, čo mu pred odchodom z domu prízvukovala mama. Nijako sa nemôže zbaviť myšlienky na matkino varovanie: „Bud' opatrný a nechod' príliš blízko k jazeru. A už vonkoncom sa neodváž plávať.“ A dodala: „Ešte nikomu sa nepodarilo preplávať na druhú stranu. Aj keď niekto doplával do polovice jazera, odrazu sa spustil taký silný vietor, že všetky ďalšie pokusy boli zmarené.“ Keď to mama hovorila, Bufi sa tváril, akoby práve on bol ten, ktorému sa to dnes podarí. No čím viac sa približoval k jazeru, opantával ho akýsi nedefinovateľný pocit strachu, že mu naozaj môže neskrotný živočích ublížiť. Zaumienil si, že matkine slová zoberie vážne a nebude plávať. Do vody ani nevstúpi.

Z tejto úvahy ho vyrušili kroky, ktoré počul za sebou. Obzrel sa a zbadal, že po chodníku hrdo vykračuje medveď Rudo. Vedel o ňom, že je to namyslený nafúkanec, ktorý ma o sebe veľmi vysokú, no skreslenú mienku. Rudo je okrem toho aj príliš arogantný a pri stretnutí s Bufim zakaždým sa mu vysmieva a vystatuje sa. A práve preto ho Bufi nikdy nemal rád. A keď mohol, radšej sa mu vyhol. No teraz sa to nijako nedalo. Len čo sa Rudo priblížil k Bufimu, ako obvykle sa začal predvádzať a chváliť, aký je on dobrý plavec, že nemá ani najmenší problém to neskrotné jazero preplávať.

Bufi dobre vedel, že Rudo je neplavec, preto mu neveril a snažil sa mu to vyhovoriť. Varoval ho, aby sa nezahrával so živlom, lebo môže na to doplatiť.

Lenže Rudova márnomyseľnosť prevýšila všetky logické argumenty Bufiho. Odmietol jeho varovania a neuvážene skočil do vody. Podozrivo dlho sa neukazoval. Až zrazu sa vynoril a slabučkým hlasom zvolal: „Pomóóóóoc!“ Aj keď sa obďaleč prechádzalo dost' turistov, nikto sa neodvážil skočiť do vody. Bufi už teraz nedbal na matkine upozorňovania. Pozbieral všetku odvalu a skočil do jazera. Akoby zázrakom sa mu podarilo vytiahnuť topiaceho sa Ruda. Ten bol zaskočený, že práve Bufi, ktorého stále ponižoval a vysmieval sa mu, neváhal riskovať, aby ho zachránil. Teraz si uvedomil, že neskrotné jazero sa mu odplatilo za jeho povýšenecké správanie.

Našťastie sa to neskončilo tragicky. „Hrdina“ Rudo bol šťastný, že sa mu jeho nerozvážnosť krutejšie nevypomstila. Pod'akoval sa Bufimu a ospravedlnil sa mu za svoje nerozumné počínanie. A vďaka tejto nepríjemnej udalosti sa z nich stáli nerozluční priatelia.

Bufi nikdy nezabudol na Deň, keď vykonal najodvážnejší čin vo svojom živote. A Rudo si navždy zapamätal deň, kedy svojím neuváženým konaním ohrozil nielen vlastný život, ale aj život svojho záchrancu.